01/04/2022

Κ. Χαμπιαούρης για 1η Απριλίου 1955: “Η Εκκλησία προετοίμασε τους αγωνιστές της λευτεριάς”

/ Επικαιρότητα

«Η Εκκλησία προετοίμασε τους αγωνιστές της λευτεριάς, τους έθρεψε με τα οράματα της φυλής, τους γαλούχησε με τα ιερά νάματα της πίστης μας, τους όρκισε και χάλκευσε τις ψυχές τους ώστε να πορευθούν ηρωικά στον Αγώνα και να αντέξουν το μαρτύριο», όπως ανέφερε στην ομιλία του ο Επίτροπος Ανάπτυξης Ορεινών Κοινοτήτων Δρ. Κώστας Χαμπιαούρης κατά τη Δοξολογία για την 1η Απριλίου 1955-1959, στον Καθεδρικό Ναό Αποστόλου Βαρνάβα, Λευκωσία.

Η 1η Απριλίου για την Κύπρο αποτελεί μία ιδιαίτερη ημέρα, αφού 67 χρόνια πριν κηρύχθηκε η έναρξη του εθνικοαπελευθερωτικού αγώνα της Εθνικής Οργάνωσης Κυπρίων Αγωνιστών (ΕΟΚΑ), για την απελευθέρωση του νησιού από τους Άγγλους

αποικιοκράτες και την ένωσή του με τη Μητέρα Ελλάδα.

Παρακάτω μπορείτε να διαβάσετε ολόκληρη την ομιλία του:

Εξοχότατε Πρόεδρε της Κυπριακής Δημοκρατίας

Θεοφιλέστατε Επίσκοπε Καρπασίας, Εκπρόσωπε του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Κύπρου

Κυρία Πρόεδρε της Βουλής των Αντιπροσώπων

Κύριε Πρέσβη της Ελλάδας

Εκλεκτοί Παρευρισκόμενοι

Συμπατριώτες και Συμπατριώτισσες

Έμπλεοι εθνικής υπερηφάνειας κι ευλάβειας, αλλά και με συναίσθηση του ιστορικού χρέους, τιμούμε σήμερα την ημέρα που ο κυπριακός ελληνισμός ευαγγελίστηκε την ελευθερία του.

Τιμούμε όλους εκείνους τους ήρωες που κατάφεραν να μετουσιώσουν τον φόβο του θανάτου σε νίκη και ρίχθηκαν σ’ ένα Αγώνα όπου η αυταπάρνηση, η γενναιότητα, η φιλοπατρία, η αυτοθυσία, η προσήλωση στις πνευματικές και ηθικές αξίες του ελληνισμού ήταν οι αρετές που ύφαιναν τη δόξα και το μεγαλείο του.

Αυτές τις αρετές που χαρακτήριζαν τον Γρηγόρη Αυξεντίου, τον Κυριάκο Μάτση, τον Ευαγόρα Παλληκαρίδη, τον Μιχαλάκη Καραολή, τον Ιάκωβο Πατάτσο, τον Ιωνά Νικολάου και τόσους άλλους αγωνιστές του 1955-1959, ζώντες και νεκρούς.

Κυρίες και Κύριοι,

Στη ζωή κάθε έθνους υπάρχουν στιγμές που το ανυψώνουν, που το φέρνουν πρόσωπο με πρόσωπο με την ιστορία, στιγμές που το φως πλημμυρίζει τις ψυχές των ανθρώπων, καταξιώνονται και συνειδητοποιούν την ιστορικότητα και το χρέος τους.

Μια τέτοια στιγμή μάς γυρίζει 67 χρόνια πίσω, στην 1η Απριλίου 1955, όταν Μακάριος και Διγενής πυρπόλησαν τις ψυχές των Κυπρίων και η ασυμβίβαστη γενιά του ‘55-’59 αντιλάλησε σε όλον τον κόσμο την αμετάκλητη απόφασή της, να ζήσει λεύτερη ή να πεθάνει, εφόσον όλα τα ειρηνικά και διπλωματικά διαβήματα για αυτοδιάθεση απέβησαν άκαρπα και η Βρετανική Κυβέρνηση ενέμενε στις αρνητικές και πεισματικές της θέσεις.

Ο κύβος ερρίφθη: «Ή ταν ή επί τας». Άλλη ιστορική διέξοδος, δεν υπήρχε. Και τότε, οι αμούστακοι λεβέντες έγιναν σκληροτράχηλοι και ανυποχώρητοι αγωνιστές στα βουνά του Τροόδους και του Πενταδακτύλου, στον Μαχαιρά και στο Δίκωμο, στη Ζωοπηγή, στα Σπήλια, στα Χανδριά, στο Μερσινάκι, στο Λιοπέτρι και στο Γενικό Νοσοκομείο Λευκωσίας, τα χωριά και τις πόλεις, σε κάθε γωνιά της Κύπρου που σπάραζε για λευτεριά. Στα κρησφύγετα και τις ενέδρες, στους αχυρώνες και στα πεδία των μαχών γράφτηκαν περικλεείς αγώνες και απαράμιλλα ανδραγαθήματα, ικανά να προκαλούν εσαεί ρίγος και θαυμασμό.

Στα Φυλακισμένα Μνήματα, οι ηρωομάρτυρες της αγχόνης, παρά τα φρικτά και απάνθρωπα μαρτύρια, δεν λύγισαν. Το «σιδερένιο στεφάνι», οι εικονικοί πνιγμοί, το κρέμασμα από τα πόδια και το εκτυφλωτικό φως, δεν τους πτόησαν. Με ακμαίο το ηθικό και ακλόνητη την πίστη, την πιο κρίσιμη ώρα, τα 9 παλληκάρια μας, βάδισαν προς την αγχόνη ευθυτενείς και αγέρωχοι, μετουσιώνοντας τον πόνο σε καθάριο φως δικαιοσύνης και τις κεντρικές φυλακές σ' ένα οχυρό αντίστασης και αγώνα!

Στο κάλεσμα της ιστορίας, γυναίκες και ηλικιωμένοι συμμετείχαν με την ίδια αυταπάρνηση, κατασκευάζοντας κρησφύγετα, φιλοξενώντας και τροφοδοτώντας αγωνιστές.

Σ' αυτήν την προσπάθεια, αλλά και καθ' όλη τη διάρκεια της σκλαβιάς από τους Άγγλους, καθοριστική ήταν και η συμβολή της Εκκλησίας της Κύπρου, η οποία ήταν πάντοτε παρούσα σε όλους τους εθνικούς αγώνες. Από την Εκκλησία εκπορευόταν η πνευματική και εθνική ενδυνάμωση και αφύπνιση του λαού. **Η Εκκλησία προετοίμασε τους αγωνιστές της λευτεριάς, τους έθρεψε με τα οράματα της φυλής, τους γαλούχησε με τα ιερά νάματα της πίστης μας, τους όρκισε και χάλκευσε τις ψυχές τους ώστε να πορευθούν ηρωικά στον Αγώνα και να αντέξουν το μαρτύριο.**

Η εμπλοκή της στον τιτάνιο εκείνο αγώνα δεν περιορίστηκε μόνο σε αυτά. Εκδηλώθηκε σε όλους τους τομείς, συμμετέχοντας ενεργά και συμβάλλοντας οικονομικά. Μεταξύ άλλων, η Αρχιεπισκοπή, οι Μητροπόλεις και οι Ιερές Μονές γίνονται προπύργια της Επανάστασης και τόπος καταφυγής και απόκρυψης των αγωνιστών, ενώ οι μοναχοί γίνονται αγγελιαφόροι, τροφοδότες, φρουροί και οδηγοί των ορεινών ομάδων.

Οι Άγγλοι κατακτητές αν και μάζεψαν πολλά «σύνεργα για να ξεκάνουν τις ψυχές των ηρώων μας» με τις πιο φρικαλέες μεθόδους και παρόλο που επέβαλαν κατ' οίκον περιορισμούς, προχώρησαν σε επικηρύξεις αλλά και σε συλλήψεις χωρίς

δίκες, έκλεισαν σχολεία, δολοφόνησαν μαθητές, κακοποίησαν μικρά παιδιά, δεν κατάφεραν να λυγίσουν τον κυπριακό λαό και να κάμψουν το φρόνημα των αγωνιστών, οι οποίοι απέδειξαν, απ' άκρη σε άκρη, πως η δύναμη των όπλων δεν μπορεί να συγκριθεί με τη δύναμη της ψυχής και της πίστης, τις αρχές και τις αξίες. Είχαν το δίκαιο με το μέρος τους και αντλούσαν ακαταμάχητες ηθικές δυνάμεις από τον Θεό, αλλά και από το ένδοξο ελληνικό παρελθόν.

Στο πλευρό τους βρίσκονται όλοι οι ήρωες της ελληνικής ιστορίας αλλά και η αγάπη τους για την Ελλάδα. Από τα τρωικά πεδία έρχονται οι ομηρικοί ήρωες με την περηφάνια και το «αιέν αριστεύειν». Από τις Θερμοπύλες καταφθάνει ο Λεωνίδας και οι τριακόσιοι μ' ένα πελώριο «μολών λαβέ». Καταφθάνουν οι Μαραθωνομάχοι, οι Σαλαμινομάχοι αλλά και οι Σπαρτιάτισσες να συμπαρασταθούν στα παλικάρια της ΕΟΚΑ.

Από την πύλη του Αγίου Ρωμανού έρχεται ο Κωνσταντίνος Παλαιολόγος με την απάντησή του «κοινή γνώμη πάντες αυτοπροαιρέτως αποθανούμεν και ου φεισόμεθα της ζωής ημών» κι από τα ματωμένα βουνά του εικοσιένα φτάνουν οι ήρωες με το «ελευθερία ή θάνατος».

Από το Μεσολόγγι έρχονται οι ελεύθεροι πολιορκημένοι, από την Ήπειρο και τη Μακεδονία έρχονται οι πολεμιστές των βαλκανικών πολέμων. Από τους δρόμους της Αθήνας φτάνει το βροντερό «όχι» και από τα βουνά της Πίνδου ακούγεται η ιαχή «αέρα». Με όλη αυτή την ιερή παρακαταθήκη, οι ήρωες της ΕΟΚΑ, δεν ήξεραν μόνο πώς να πολεμούν, αλλά και πώς να πεθαίνουν για το υπέρτατο αγαθό της ελευθερίας και της πατρίδας.

Συμπατριώτες και συμπατριώτισσες,

Στον Πανηγυρικό μιας ένδοξης ημέρας, όπως είναι η σημερινή, ταιριάζει μόνο χαρμόσυνη μνήμη και απέραντος αίνος για όλους αυτούς τους ήρωες που, με το ένδοξο μεγαλείο της ολοκληρωτικής προσφοράς τους, εισήλθαν στο Πάνθεο της Αθανασίας. **Ας μη λησμονήσουμε ποτέ εκείνο το κοσμοϊστορικό μεγαλούργημα του Αγώνα της ΕΟΚΑ '55-'59 και εθνικά ομόψυχοι ας θέσουμε υπεράνω όλων την πατρίδα μας, ώστε να συνεχίσουμε τον αγώνα μας, για εξεύρεση μιας εθνικά αποδεκτής και βιώσιμης λύσης στο κυπριακό πρόβλημα.**

Μιας λύσης που θα στηρίζεται στις αρχές και στις αξίες του διεθνούς δικαίου, του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών και του ευρωπαϊκού κεκτημένου και θα διασφαλίζει την ιστορική συνέχεια του λαού μας, σε μια πατρίδα επανενωμένη, χωρίς συρματοπλέγματα και στρατούς κατοχής.

Αυτό είναι το ιστορικό μας χρέος έναντι στις απελθούσες και επερχόμενες γενεές της Κύπρου. Δε δικαιούμαστε να ξεστρατίσουμε. Οι ήρωες μας, μας φωτίζουν τον δρόμο του χρέους και οφείλουμε να τον ακολουθήσουμε, μέχρι τη δικαίωση της μαρτυρικής μας πατρίδας, αλλά και τη δικαίωση κάθε λαού που αγωνίζεται για τα αθάνατα ιδεώδη της δημοκρατίας, της ελευθερίας και της ανεξαρτησίας.

Δεν θα σταματήσουμε ποτέ να υπερασπιζόμαστε τα ανθρώπινα δικαιώματα και τα ιδανικά που μας κληροδότησαν οι πρόγονοί μας, γι' αυτό και σήμερα στεκόμαστε δίπλα στον δοκιμαζόμενο λαό της Ουκρανίας και αγωνιζόμαστε υπέρ της ειρήνης και της δικαιοσύνης!

Τιμή και δόξα στους αγωνιστές της ΕΟΚΑ!

Αιωνία η μνήμη τους!

Καλή Ανάσταση και Καλό Πάσχα σε όλους!

Διαβάστε ακόμη: Φόρος τιμής σε αυτούς που θυσιάστηκαν για την Κύπρο – 67 χρόνια μετά ο αγώνας της ΕΟΚΑ οδηγός για μια ελεύθερη πατρίδα

Πηγή κεντρικής φωτογραφίας: philenews